

Mayerová: Jde to hůře, než jsem myslela

První náměstkyně primátora Jana Mayerová (ANO 2011) se pustila s vervou a nadšením do práce na magistrátu především jako koordinátorka strategických plánů. Po několika měsících zkušeností neztratila elán, ale musela poopravit představy o rychlosti realizace plánů.

■ Lubomír Maštera

Hovořila jste krátce po svém ustanovení do funkce první náměstkyně primátora o dvanáctihodinové pracovní době jako o běžné zátěži, ale dodávala jste podmínku – že vás práce musí bavit. A tak se zeptám – je tomu tak?

Moje práce je opravdu zajímavá. Myslí si, že se ptáte ale na něco jiného – na zkušenosti, které původní představy formují. A když nyní přemýšlím, jak odpovědět, najednou si uvědomuji, že dosud nebyl čas vypnout a popřemýšlet, zhodnotit to hektické minulé období od začátku roku.

Můžeme začít tím, co se povedlo, a co se nepovedlo?

Zkusím to. Jednak jde všechno výrazně pomaleji, než jak jsem si představovala. Nastupovala jsem s představou, že věci běží nějakou rychlostí, ale rychle jsem poznala ten rozdíl ve skutečnosti – odhady jsem musela snížit na polovinu, a někdy i na méně. A nemám radost proto, že celé dvouleté období, které před sebou máme, tímto tempem asi nedovolí realizovat to, co jsem chtěla. A na druhou stranu - hodnotit, co se povedlo za půl roku, na to je asi příliš brzy.

To ale nezní příliš optimisticky. Lze s tím něco dělat?

Máme nastavené systémy a demokracické procesy, které musíme respektovat.

Takže předpokládám, že došlo k přehodnocení plánů, a možná i priorit?

Opravdu jsem nucena některé záležitosti ořezat a s těžkým srdcem oželet. Prioritou nadále zůstává koordinace strategických plánů. Mám velmi dobrý pocit z tvorby strategického týmu, který byl odsouhlasen radou města a nejdůležitější na tom je, že vnímám potřebu odborů po takovém týmu. Bavíme se o rozvoji města, kulturní strategii, o plánu udržitelné mobility (pracovní název Jihlava (ne) jede – at' to bereme i trochu s humorem), řešíme strategii pro sport a čeká nás školství.

Promiňte, že vám do toho vstupuji, ale jestli rozumím správně – městské odbory nepracují na „svém písečku“, ale dostávají informace o strategiích města a svoji práci koordinují v rámci těchto strategií?

To je ono. Pro pochopení se pokusím to ukázat na příkladu strategie sportu. Nestačí mít jen stanovené cíle. Je potřeba zmapovat, jaké máme v Jihlavě sportovní kluby, a všechna sportoviště na území města včetně těch, která městu nepatří - jelikož slouží Jihlavanům. Vyhodnotit jejich požadavky a potřebu. Spočítat, co by to stálo, a zjistit,

NÁMĚSTKYNĚ primátora Jana Mayerová (ANO 2011) Foto: Lubomír Maštera

kolik můžeme uvolnit financí. Stanovit priority a časovou posloupnost realizace. A s tím seznámit odbory města a nechat je přemýšlet, s čím mohou pomoci, nebo zda mají další nápady a řešení, která nás dosud nenapadla.

Jen pro představu – kdy by se mohla koncepce sportu objevit ve stadiu, aby o ní mohli začít rozhodovat zastupitelé?

Předpokládám na podzim. Další oblastí, které se intenzivně věnuji, je školství. Na jednu stranu tady školství funguje – a podotýkám, že ne špatně, ale vnímám, že je tady stále co zlepšovat. Ano, máme školy opravené, zateplené a dobře vybavené. Tedy ten hardware máme. Ale jak je to ze softwarem? Kladu si otázku, jak připravujeme žáky základních škol na život v 21. století? Vždyť děti jsou naše budoucnost – to není jenom fráze.

Můžete být konkrétnější?

Vzdělávání nekončí ukončením základní školy. Jaká je provázanost základních a středních škol? A jsme u spolupráce Města a Kraje, který má na starosti středoškolské vzdělávání. Chtěla bych, aby spolupráce vedla k větší excelenci, než je tomu dosud.

Nebo tu máme problém neexistence jednotných školních osnov. Výsledkem je to, že když dítě přestupuje z jedné základní školy na druhou, potýká se s rozdílnými vědomostmi.

Nemluvě o tom, že přístup některých vyučujících už dávno neodpovídá požadavkům současné doby jak z hlediska obsahu, tak z hlediska přístupu.

V minulém rozhovoru jste kladla důraz na vypracování desetiletého

investičního plánu města...

Rada města kvitovala s povděkem úsilí mého manžela, který má na zpracování plánu lví podíl. Věnoval tomu spoustu času, a v plánu jsou zahrnuty akce odborů města s variantním řešením v příjmové a výdajové části, dává představu, pro koho je jaká akce prioritně určena atd. Vzorem pro tuto iniciativu nám byl investiční plán Velké Británie – a hnacím motorem, mimo jiné, i prohlášení nejmenovaného ministra financí, že to nejde udělat (-). Jsem totiž přesvědčená, že něco podobného je více než potřebné udělat i na úrovni celostátní.

Ptám se na tento plán kvůli mimořádnému zastupitelstvu města v termínu po našem rozhovoru, kde se má rozhodovat o budoucnosti Horáckého zimního stadionu. Budou zastupitelé schopni rozhodovat se znalostí a možnostmi města?

Věřím, že ano. Nezapomínejme ale na to, že plán je podkladem pro politické rozhodnutí, v našem případě o budoucnosti HZS.

Investiční plán je podkladový materiál, který bude každoročně upřesňován. Priority si každý určí - předpokládám, že každá politická reprezentace jinak, ale může vycházet ze solidních podkladů.

Jaký bude váš návrh postupu řešení HZS?

Myslíme si, že by se mělo paralelně pokračovat zatím na všech variantách. Pozastavení jenom jedné z nich by mohlo znamenat ztrátu až roku i víc při realizaci. Klíčová pro definitivní rozhodnutí bude reálná možnost získání externích financí na nový stadi-

on či totální rekonstrukci (Kraj, stát) a statické a technické podklady, které by nám umožnily se rozhodnout pro variantu postupných oprav, kterou jsme pracovně nazvali „salámovou“ metodou - pro případ, že externí financování nebude. Ta by stála asi 250 milionů korun, a do pěti let by HZS byl opraven. A až budeme mít potřebné podklady pro toto rozhodnutí, můžeme jako zastupitelstvo rozhodnout o definitivní variantě řešení.

Nemohu se nezmínit o postupu Dukly do nejvyšší soutěže. Jak tento fakt ovlivňuje rozhodování?

Podle mého názoru existuje mnoho nejasností mezi smluvním vztahem města, hokejové mládeže a profesionálním klubem. Je třeba rozlišovat mezi penězi do stadionu, který slouží všem – veřejnosti, školám, pro jiné akce, a penězi pro mládežnický hokej. Profesionálnímu klubu nedáváme nic. Chtěla bych informace popularizovat, narovnat všechny vztahy, protože propagátoři kultury operují argumenty s neznalostí vztahů ve sportu a vychází jim z toho mylné argumenty.

Co ještě by se mělo na mimořádném zastupitelstvu projednávat?

Kromě investičního plánu a HZS očekávám diskuzi k plánovanému hospici.

K jedné změně došlo ve vaší pracovní náplni: dopravními stavbami a běžnou agendou odboru dopravy se nadále bude zabývat náměstek Výborný, vám zůstala strategie dopravy. Koncepce parkování bude spadat pod koho?

Zůstane pode mnou, protože bude součástí plánu udržitelné mobility.

Šíře vašich povinností mě nutí udělat skok do oblasti kultury, kterou máte také na starosti, a zeptat se na grantovou politiku, protože pozornému divákovi jednání zastupitelů neunikla bohatá diskuze o rozdělení grantů především do kultury.

Především – souhlasím s pravomocemi Rady města jako o rozhodovacím orgánem, a o grantové komisi jako poradním orgánem.

Grantová komise by měla mít jasná pravidla, těmi by se měla řídit, a výsledkem by měla být čára oddělující projekty, které splňují požadavky, a které zůstaly pod čarou. A Rada města by měla dostat informace, které nerealizované žádosti si zasluhují zvláštní pozornost. Tím by měly aktivity grantové komise končit.

Určité míře diskuzí se nevyhneme – peněz není neomezeně. Ale nekončící diskuze na zastupitelstvu, plně osobních výpadů, jsou zbytečné.

Uvažujete také o grantech z druhé strany žadatelů? Mnozí vyjadřují přesvědčení, že podmínky jsou tak složité, že se neodvažují o granty žádat?

Připravujeme seminář se žadatelem a zajímáme se o jejich poznatky. Ale granty mají jasně stanovená pravidla, daná zákonem, a jde o veřejné peníze, takže nezáleží jen na naší libovůli. Ale i to je oblast, kterou budeme mapovat.